

Vlaanderen
is diervriendelijk

Huisdierwijzer ezel

Equus africanus asinus

DEPARTEMENT
OMGEVING

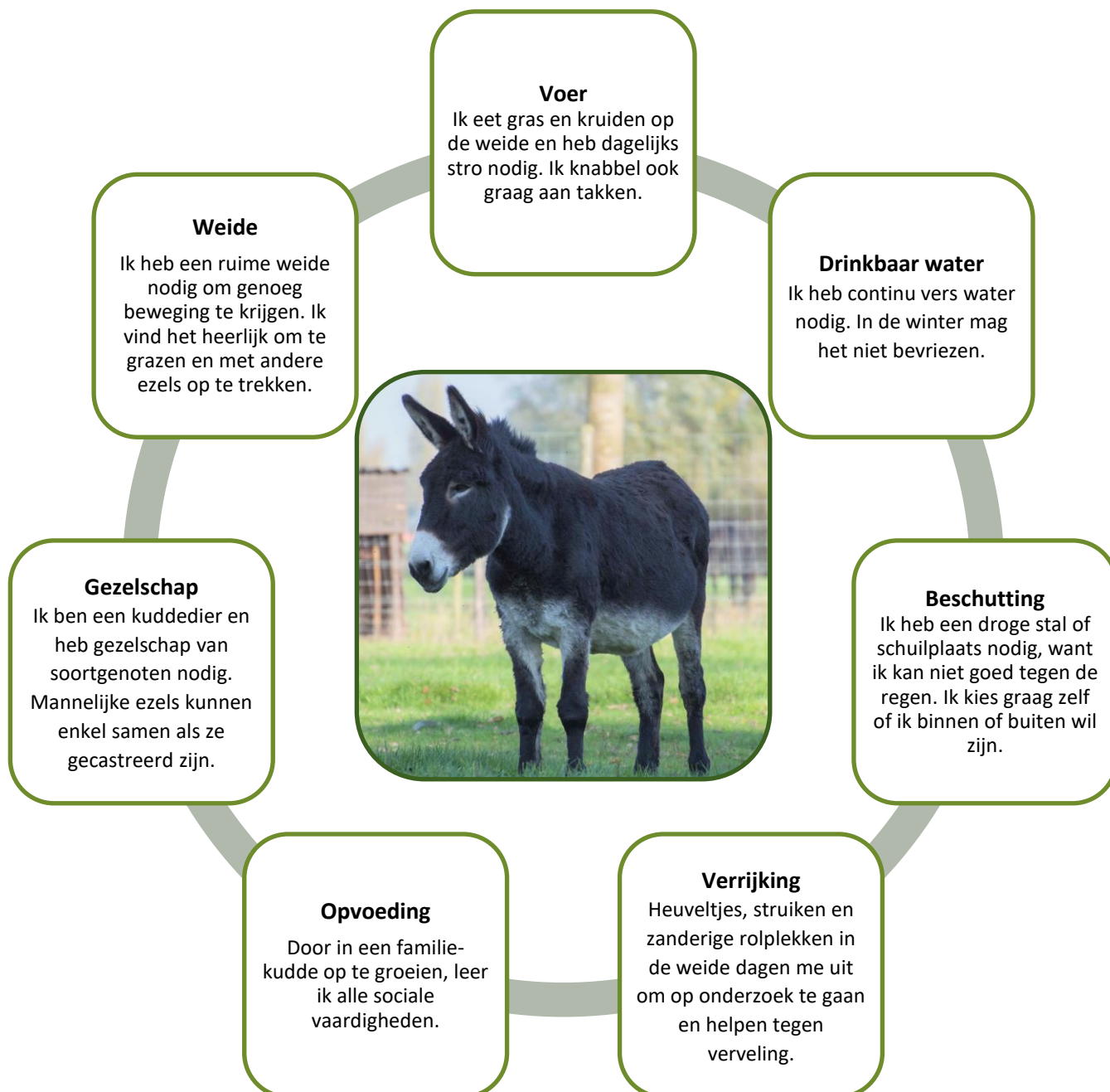
vlaanderen.be/huisdierinfo

Equus africanus asinus

INHOUD

1	Overzicht	3
2	Natuurlijk gedrag en behoeften	4
3	Huisvesting en verzorging	5
3.1	Huisvesting	5
3.1.1	Gezelschap	5
3.1.2	De stal	5
3.1.3	De weide	6
3.1.4	Beschutting	6
3.1.5	Afsluiting	7
3.2	Voeding	7
3.3	Verzorging	8
4	Gedrag en omgang met het dier	9
5	Gezondheid	9
5.1	Voortplanting en bijhorend gedrag	9
5.2	Meest voorkomende gezondheidsproblemen	10
6	Aankoop of adoptie	12
7	Kosten	12
7.1	Eenmalige kosten	12
7.2	Maandelijkse kosten	13
7.3	Jaarlijkse kosten	13

1 OVERZICHT

2 NATUURLIJK GEDRAG EN BEHOEFTE

De ezel (*Equus africanus asinus*) maakt deel uit van de familie van paardachtigen (*Equidae*). De tamme ezel die wij houden, stamt af van de wilde Nubische ezel (*Equus africanus africanus*) en de Somalische ezel (*Equus africanus somaliensis*) uit Noord- en Oost-Afrika. Ook in Azië komen er verschillende wilde ondersoorten voor, maar dit zijn veelal halfezels of paardezels (*Equus hemionus*). Deze komen vooral voor in India en de Gobiwoestijn. Sommige wilde ezelsoorten worden met uitsterven bedreigd. Het natuurlijk leefgebied van de wilde ezels is gekenmerkt door dorre, woestijnachtige gebieden. Onze tamme ezel kan daarom goed overleven onder barre omstandigheden met veel warmte en zon, maar het dier kan slecht tegen vocht en regen.

Van nature leven wilde ezels in kleine, rondtrekkende kuddes van vrouwelijke dieren met hun veulens. De mannelijke dieren hebben een groot territorium en leven alleen of in groepen van uitsluitend mannelijke dieren. Tijdens het grazen verspreiden de leden van een kudde zich, maar houden de kuddeleden contact door heel luid te baken- het typische “lhaaa”-geluid. Deze roep is kilometers ver te horen.

In tegenstelling tot het paard dat vlucht bij het zien van gevaar zoals een roofdier, blijven ezels bij gevaar staan en verstarren ze. Door dit gedragskenmerk genieten ezels - weliswaar niet verdiend – de reputatie eigennuttige dieren te zijn.

De tamme ezel heeft diverse variëteiten en rassen, die verschillen in grootte. Zo bestaan er mini-ezels met een schofthoogte van hooguit 80 cm, terwijl andere rassen een schofthoogte tot 140 cm en meer kunnen bereiken. Ze komen voor in allerlei grijs- en bruintinten, meestal met een witte snoet en zwarte strepen op de schoft en benen. Hun hoofd is groter, stomper en meer afgevlakt dan dat van een paard. Ze hebben grote oren en hun staart heeft alleen aan het uiteinde langere haren. Met een goede verzorging en huisvesting kan een ezel tot wel 30 à 40 jaar oud worden.

Indeling in het dierenrijk

Rijk	Animalia (dieren)
Stam	Chordata (chordadieren)
Klasse	Mammalia (zoogdieren)
Orde	Perissodactyla (onevenhoevigen)
Familie	Equidae (paardachtigen)
Soort	Equus africanus asinus (ezel)

3 HUISVESTING EN VERZORGING

3.1 HUISVESTING

Ezels houden graag overzicht op de omgeving. Oorspronkelijk komen ze uit een warmer klimaat, maar met hun dikke vacht kunnen ze in België het hele jaar buiten lopen. Het enige waar ze heel slecht tegen kunnen is vocht: hun vacht is namelijk niet waterdicht. Zorg dus voor een droge en ruime inloopstal om te schuilen. Hou bij de inrichting van je stal en weide ook rekening met het landschap, en gebruik natuurlijke elementen voor een integratie in de natuur.

3.1.1 Gezelschap

Ezels zijn sociale dieren die bij voorkeur in een kleine kudde leven. Ezels hou je daarom minstens per twee. Andere dieren, zoals geiten of pony's, worden beter niet samen met ezels gehouden, de ezel zal ze hoogstwaarschijnlijk verjagen. Als je zelf maar één ezel kan houden, probeer dan met andere ezeleigenaars af te spreken om de dieren samen te zetten. Alle combinaties van ruinen en ezellinnen gaan goed samen, mits ze correct aan elkaar geïntroduceerd worden.

Hou een nieuwe ezel bij voorkeur eerst een aantal weken apart in een aangrenzende weide. Zo leren de dieren elkaar goed kennen zonder dat ze een bedreiging vormen voor elkaar. Als de dieren gezond zijn en elkaar goed kennen en verdragen, dan kan je ze samen zetten. Voorkom

agressie over voeder en water door het op meerdere plaatsen aan te bieden.

Ezelveulens houdt men best tot tien maanden bij de moeder. Plaats daarna de ezelhengsten in een hengstengroep, of castrere ze. Sommige ezelhengsten zijn vroegrijp, vanaf vijf à acht maanden, vraag dan advies aan de dierenarts. Vrouwelijke veulens kunnen uiteraard bij de moeder blijven.

3.1.2 De stal

De ideale stal voldoet aan volgende vereisten:

- voldoende groot voor het aantal dieren
- stevig en veilig
- beschutting bieden tegen wind en regen, en ook tegen de zon en insecten
- vochtvrij
- vlotte aansluiting aan de weide
- met verharde bodem in en rond de stal

De **grootte** van de stal is afhankelijk van de grootte van het dier. Een vuistregel is dat de stal minstens zo groot is als het kwadraat van tweemaal de schofthoogte ($=2 \times \text{schofthoogte}^2$). Een ezel met een schofthoogte van 140 cm heeft dus een minimaal staloppervlak van 7,84 m² nodig. Voor twee ezels is een stal van minstens 20 m² nodig.

Als **bodembedekking** heb je verschillende keuzes zoals stro, houtkrullen en hennep. Hou rekening met de kostprijs, de structuur van de bodembedekking en het eetgedrag van het dier. Stro zal gegeten worden, houtkrullen en hennep niet. Als de ezel veel stro eet en gevoelig is voor verstoppingen, dan kies je beter een andere bodembedekker. Zaagsel bevat te veel stof en is daarom af te raden.

Schofthoogte dier (cm)	Minimumoppervlakte (m2)
< 120	4
120 – 134	4,5
134 – 148	5,5

3.1.5 Afsluiting

Ezels kunnen een omheining kapot duwen en afbijten. Zorg voor takken om aan de bijtbehoefte te voldoen en zo de omheining te vrijwaren. De omheining moet voldoende hoog zijn, maar ook onderaan laag genoeg om te voorkomen dat de dieren ontsnappen. De minimale hoogte voor de omheining is 120 cm.

Ezels zijn goed in staat om zeer arme en droge voeding nuttig te gebruiken en hebben nood aan voldoende ruwvoer van goede kwaliteit. Het is belangrijk dat ezels geregeld kunnen eten. Meer kauwen zorgt niet alleen voor een bezigheid, het bevordert tevens de speekselproductie, zorgt voor een betere tandafslijting en is beter voor de maag-darmgezondheid.

Het stro en eventueel het hooi moeten fris ruiken, en vrij zijn van schimmel of stof. Voer het in meerdere kleine porties per dag, of geef het ruwvoer in een slowfeeder. Let op met onbeperkt gras of hooi, want daarvan worden ze gemakkelijk te dik. De ezel heeft een goede conditie als de ribben voelbaar zijn onder een dun vetlaagje. De botten mogen niet uitsteken.

Naast veel ruwvoer hebben ezels soms aanvullend een kleine portie vitamines en mineralen nodig. Het beste geef je dit als supplement, een speciaal voer voor ezels. Voorzie ook een zoutliksteen en vers drinkwater.

Ezels moeten vrij toegang hebben tot drinkbaar water. De hoeveelheid water die nodig is, verschilt van ezel tot ezel en volgens de weersomstandigheden. Algemeen is er dagelijks minstens 5 l water nodig per 100 kg lichaamsgewicht. Bij hoge temperaturen of wanneer het om een zogende ezelin gaat, dan zal de nodige hoeveelheid nog hoger zijn. Het is dus belangrijk dat hier de nodige aandacht aan wordt besteed. Idealiter wordt leidingwater of grondwater voorzien dat na analyse geschikt is bevonden. Bij vriesweer moet je de nodige maatregelen nemen opdat het water niet bevroert. Op zomerse dagen moet je ervoor zorgen dat het water niet te veel verdampt.

Wat voer je een ezel?

Dagelijks voer	Met mate voeren	Niet voeren
Gerst- of tarwestro	Hooi	Ander fruit
Gras op de weide	Appels	Suikerrijke traktaties zoals melasse
Kruiden	Wortels, voederbieten, maïs	Andere groenten
Takken, struikgewas	Ezelbrokken	Paardenkrachtvoer
	Brood	Kuilvoer

3.3 VERZORGING

Dagelijks

- Zorg voor de dagelijkse beweging van het dier.
- Vul de drinkbakken bij zodat er altijd vers water is.
- Voeder de dieren.
- Kijk of de dieren er gezond uitzien en zich normaal gedragen.
- Verwijder de mest uit de stallen.

Minstens één keer per week

- Verwijder uitwerpselen van de weide.
- Borstel de dieren in de ruiperiode (voorjaar tot juni) en controleer ze op wonden en parasieten.
- Controleer de hoeven op steentjes of andere voorwerpen.
- Reinig de stal en strooi ze in met ongeveer 10 cm nieuw strooisel.
- Controleer het hekwerk.
- Voer eventueel takken, kruiden of andere gezonde extra's.

Een aantal keer per jaar

- Onderhoud de weide, bijvoorbeeld door lange delen te maaien.
- Haal de stal volledig leeg, spuit grondig proper en desinfecteer.
- Behandel de dieren tegen parasieten zoals wormen, volgens de instructies van de dierenarts.
- Vraag de dierenarts om de nodige vaccinaties.
- Laat het gebit jaarlijks controleren.
- Afhankelijk van de slijtage en hoefstand is er in bepaalde gevallen iedere vier tot zes weken een hoefbekapping nodig, meestal volstaat het echter de hoeven vier à vijf keer per jaar te laten bekappen. Ezelhoeven zijn harder dan paardenhoeven. Vraag daarom of de hoeftrimmer bekend is met de verschillen en ervaring heeft met ezels. Een verhard pad door de weide of om de stal kan hoefslijtage verbeteren.

4 GEDRAG EN OMGANG MET HET DIER

Hoewel ze een ander imago hebben, zijn ezels hele slimme dieren. Ze hebben behoefte aan gezelschap van soortgenoten, een interessante omgeving en de mogelijkheid om deze te onderzoeken. Een ruime weide met verrijkende structuren zoals struiken, een zandkuil of heuvel zijn aangeraden. Een ezel die zich verveelt, kan stereotiepe gedragingen gaan vertonen, chagrijnig en destructief worden, of juist apathisch zijn. Ezels die heel passief zijn, hebben mogelijk ook last van verveling en stress.

Ezels vormen heel sterke banden met soortgenoten en/of andere dieren. Daardoor kunnen ze erg gestressed raken als ze (tijdelijk) gescheiden worden. Een ezel vormt daardoor eigenlijk geen goed gezelschap voor een rijaard of -pony: wanneer men gaat rijden, blijft de ezel alleen achter en hij kan daarvan erg overstuur raken. Ezels kunnen trappen en bijten. Dit gebeurt als schrikreactie, uit angst of omdat ze eerdere negatieve ervaringen hebben gehad waartegen ze zich willen verdedigen. Ezelhengsten zullen soms speels bijten, maar dit kan ookijnlijk zijn. Met een rustige, vriendelijke omgang zal een ezel niet opzettelijk iemand pijn doen. Let op dat kinderen niet tussen ezels doorlopen en het gedrag leren begrijpen. Ezels zien niet wat er achter hen gebeurt. Ze kunnen daardoor schrikken als er iemand zonder waarschuwing achter hen door loopt en als reactie stampen.

Een ezel met spanning rond de neus, zichtbaar als rimpels en vertrokken neusgaten, een zwiepende staart en/of oren die naar achteren wijzen is gestresseerd of geïrriteerd. Als de oren plat in de nek gaan, dreigt de ezel werkelijk en hij zal bijten als deze boodschap genegeerd wordt. Voorkom dergelijke situaties door de gezichtsuitdrukkingen in de gaten te houden en niet verder te gaan met handelingen die de ezel niet graag heeft.

Onder normale omstandigheden zorgen ezels niet voor overlast. Een ezel kan wel dagelijks luid balken. Een ezel alleen houden of opsluiten in een stal kan wel voor overlast zorgen doordat het dier dan frequenter balkt en stampt. Uiteraard kan een mesthoop wel geuroverlast veroorzaken.

5 GEZONDHEID

5.1 VOORTPLANTING EN BIJHOOREND GEDRAG

Een vrouwelijke ezel (ezelin of merrie) is vruchtbaar als ze twee jaar oud is en mannelijke ezels (ezelhengsten) als ze één jaar oud zijn. Een gecasteerde mannelijke ezel wordt 'oen', 'kluns' of 'ruin' genoemd. Het is beter om de dieren zich pas te laten voortplanten vanaf ze drie jaar zijn, zodat ze de tijd krijgen om uit te groeien. Ezels zijn volgroeid op vijf à zes jaar.

Ezelinnen kunnen het hele jaar vruchtbaar of hengstig worden, maar in de winter is het minder duidelijk. Om de drie weken zijn ze hengstig. Tijdens de hengstigheid is de ezelin vaak wat ongedurig en onrustig. Het is beter alleen tussen april en augustus een dekking toe te staan, zodat de veulens in een warme periode geboren worden. Na een dekking zijn ezels gemiddeld 12 maanden drachtig.

De geboorte wordt aangekondigd door het verdikken en druppelen van de uier, het zogenaamde kegelen, en vindt dan gewoonlijk binnen een dag plaats. Het ezelveulen moet binnen een kwartier persen geboren worden, anders zijn er mogelijk complicaties en moet onmiddellijk een dierenarts gecontacteerd worden. Na de geboorte likt de moeder het veulen schoon en na 30 minuten zal een gezond veulen proberen te staan.

Ezels hechten veel belang aan familiebanden. De veulens leren dan ook het meeste in een familiegroep. Laat het veulen zo lang mogelijk bij de moeder, het liefst ten minste tien maanden. Dit is hun natuurlijke speenperiode. Langer kan perfect, maar laat dan wel hengsten castreren.

Ezels kunnen kruisen met andere paardachtigen. Een kruising tussen een ezelhengst en paardenmerrie wordt muildier genoemd. Een kruising tussen een ezelin en een paardenhengst heet een muilezel. De nakomelingen zijn meestal onvruchtbaar.

5.2 MEEST VOORKOMENDE GEZONDHEIDSPROBLEMEN

Ezels worden best preventief **gevaccineerd** tegen influenza (griep), tetanus en rhinopneumonie. De eerste vaccinatie gebeurt op de leeftijd van vijf à zes maanden en wordt zes maanden later herhaald. Vaccineren tegen rhinopneumonie gebeurt vervolgens tweemaal per jaar. Vaccinatie tegen influenza en tetanus wordt jaarlijks herhaald. Als je naar het zuiden reist met je ezels, dan zijn meer vaccinaties, o.a. tegen het Westnijlvirus, aangeraden. Je dierenarts kan je verder informeren over het ideale vaccinatieschema voor je ezels.

Ontwormen is noodzakelijk, ook als je ezel in goede conditie is en geen symptomen vertoont. Dit moet minstens vier keer per jaar gebeuren of volgens de instructies van de dierenarts. Een goed weidemanagement kan het risico op wormen drastisch doen dalen. De weide moet ook voldoende groot zijn zodat de ezels niet grazen op de mestplek. Een begrazing samen met runderen of schapen vermindert de kans op wormbesmettingen.

Laat minstens eenmaal per jaar het **gebit** controleren door een gespecialiseerde dierenarts. De tanden van ezels groeien voortdurend. Wanneer de boven- en ondertanden niet perfect op elkaar staan, slijten ze ongelijk af en kunnen er scherpe haken ontstaan. Dat maakt eten moeilijk en veroorzaakt letsels in de mond. Ook als er ogenschijnlijk geen problemen zijn, is een jaarlijkse controle onontbeerlijk. Ezels kunnen hun gebitsproblemen namelijk lang verborgen houden.

Voor de **hoeven** is het noodzakelijk dat de ezels op een schone, droge ondergrond staan en dat ze dagelijks bewegen. Je kan zelf geregeld de binnenkant van de hoeven controleren. Vraag aan de hoefsmid of je dierenarts hoe je dit best doet. Minstens vier à vijf keer per jaar moeten de hoeven bekappt worden. Problemen met de hoeven die niet tijdig worden behandeld, hebben grote en pijnlijke gevolgen, die vaak een lang herstel vragen.

Als je dier zich anders gedraagt dan normaal of je merkt een van onderstaande symptomen op, raadpleeg dan een gespecialiseerde dierenarts. Bepaalde ziektes, zoals infectieuze anemie, Westnijlkoorts of dourine, zijn zo gevaarlijk dat je ze meteen moet [melden aan de overheid](#). Ze komen gelukkig niet vaak voor. Infecties veroorzaakt door bacteriën of virussen kunnen erg besmettelijk zijn. Een goede hygiëne, ook van het materiaal, en een isolatie van de zieke dieren is noodzakelijk.

De meest voorkomende gezondheidsproblemen bij ezels zijn:

- **Inwendige parasieten** bv. longwormen, lintwormen
Symptomen: algeheel slechte conditie en soms opgeblazen buik, buikpijn, koliek, hoesten.
Ezels kunnen besmet zijn met longworm zonder symptomen te hebben, maar ze kunnen wel gemakkelijk paarden besmetten. Laat daarom en voor hun eigen gezondheid regelmatig een mestonderzoek uitvoeren en ontworm het dier op advies van een dierenarts.
- **Uitwendige parasieten en huidaandoeningen** bv. Luizen, mijten, schurft, schimmels, bacteriële besmettingen.
Symptomen: jeuk, schilferige huid, slechte vacht, kale plekken, zweren, korsten op de benen.
In de meeste gevallen moet er een huidafkrabbel genomen worden om de oorzaak van de huid- en haarproblemen vast te stellen. Vraag raad aan je dierenarts.
- **Staart- en maneneczeem, zomerschurft, zomereczeem**

Zomerschurft is in feite geen schurftinfectie. Het is waarschijnlijk een overgevoeligheidsreactie tegenover steekmuggen die vooral actief zijn in de zomermaanden. In de winter groeit het haar terug. De aandoening begint gemiddeld als het dier ongeveer twee jaar oud is en is waarschijnlijk erfelijk. Contact met muggen moet vermeden worden en daarnaast is symptomatische behandeling mogelijk.

Symptomen: apathie, niet eten, subtiële gedragsveranderingen, slechte adem, slijmerige ontlasting
Wanneer ezels te weinig eten, zal hun vetvoorraad aangesproken worden om energie te leveren. Soms kan dit systeem ontsporen, waardoor te grote hoeveelheden vetzuren in het bloed komen. Dit veroorzaakt orgaanfalen en uiteindelijk de dood. Zeer snel handelen is nodig om de ezel te redden. Contacteer onmiddellijk een dierenarts.

Does is een zeer besmettelijke bacteriële luchtwegaandoening. Besmetting kan ook gebeuren door overdracht via materiaal zoals emmers, voederbakken of via de lucht.

De ziekte wordt veroorzaakt door het influenzavirus en is zeer besmettelijk. Het verzwakt de weerstand waardoor ook andere ziekteverwekkers kunnen toeslaan. De ziekte kan leiden tot chronische luchtwegenproblemen.

Er is geen behandeling mogelijk, alleen preventieve vaccinatie. Bij een vermoeden van rhinopneumonie verwittig je onmiddellijk de dierenarts en neem je de nodige maatregelen zodat andere ezels of paarden niet kunnen besmet worden.

Raadpleeg onmiddellijk een dierenarts. Koliek kan dodelijk zijn, snel handelen is dus noodzakelijk.

Er zijn verschillende mogelijke oorzaken van hoefbevangenheid. Door te rijk voeder, stofwisselingsproblemen, problemen met de nageboorte... kan de ezel een ontsteking krijgen in de hoeven. Daardoor drukt het hoefbeen omlaag, wat heel pijnlijk is voor de ezel. Raadpleeg onmiddellijk een dierenarts.

Rotstraal is een bacteriële infectie die kan worden voorkomen door een droge ondergrond te voorzien, de ezels voldoende vrij te laten bewegen en goede bekapping te voorzien.

Symptomen: voortdurend heen en weer lopen, weven, kribbebijten, luchtzuigen, agressie en angsten. Ezels zijn van nature zeer nieuwsgierig, ze hebben dus een sterke behoefte om rond te lopen en te onderzoeken. Wanneer deze natuurlijke behoeftes niet voldaan worden, ontstaat er verveling en stress, met gedragsproblemen als gevolg. Luchtzuigen kan ook een teken zijn van maagzweren.

6 AANKOOP OF ADOPTIE

Ezels zijn weidedieren die een stal nodig hebben. Enige kennis van ezels is nodig om de dieren goed te verzorgen en hanteren. Voordat je de ezels koopt, ga je best bij een aantal ezeleigenaars op bezoek om te zien wat erbij komt kijken. De volgende vragen helpen je om te beslissen of het houden van ezels bij je past:

- Kunnen jij en je burens ertegen dat een ezel heel luid kan baken?
- Ezels kunnen 30 tot 40 jaar oud worden, kan je er zolang voor zorgen?
- Vind je een ezel ook een leuk dier als het niet bereden kan of wil worden?
- Heb je de kennis om aan goed weidebeheer te doen of ben je bereid om dit te leren?
- Heb je de ruimte en/of financiële middelen voor een weide met stal?
- Heb je de tijd om dagelijks te voeren en te verzorgen?
- Kan iemand de ezels verzorgen wanneer je op vakantie gaat?
- Heb je ongeveer 60 euro per maand per ezel over voor de voeding en verzorging?

Een ezel moet net als andere paardachtigen [wettelijk verplicht geïdentificeerd](#) zijn, dit wil zeggen:

- gechipt zijn
- geregistreerd zijn in de centrale databank
- een Europees conform paspoort hebben

De identificatiedocumenten en eventuele aanpassingen kan je in orde brengen via het online platform [HorseID](#) of via de [Belgische Confederatie van het Paard: BCP](#). Dit moet gebeuren voor het dier één jaar oud is.

Ezels kan je kopen bij particulieren, handelaars of fokkers of adopteren bij een [ezelasiel](#). Ga naar meerdere ezels kijken en neem een ervaren ezelkenner mee voor aankoopadvies. Koop nooit een ezel zonder paspoort. Bij een rasezel hoort bovendien een afstammingsbewijs. Als je van een handelaar of fokker koopt, dan valt de verkoop onder de [consumentenwetgeving](#). Kies een gezonde ezel die geen moederzorg meer nodig heeft, en die dus tien maanden of ouder is.

Wees kritisch en durf vragen te stellen. Als koper ben je verantwoordelijk voor een goede keuze. Koop geen zwakke of zieke dieren, want zo hou je foutieve handel in stand. Let goed op of de dieren geen verwondingen of vervormingen hebben. Als je verwaarloosde dieren opmerkt, dan kan je dit melden bij de Dienst Dierenwelzijn op het [Meldpunt verwaarloosde en mishandelde dieren](#).

Na de aankoop moet de ezel een aantal weken wennen aan de nieuwe situatie. Geef het dier in het begin zijn eigen stal en weide zonder andere dieren, maar wel naast de andere ezels. Zo kan het rustig wennen aan de andere dieren, zonder dat er conflicten ontstaan. Als na 14 dagen blijkt dat de ezel gezond is, dan kan het dier in de kudde geïntroduceerd worden.

7 KOSTEN

7.1 EENMALIGE KOSTEN

Eén ezel aankopen kost 150 tot 1200 euro. Ook de volgende kosten mag je niet vergeten bij de aankoop:

- Veterinaire keuring
- Eventuele castratie van een ezelhengst
- Uitrusting voor de ezel, zoals een halster

Een buitenstal kost gemakkelijk 2.000 euro. Hou er echter rekening mee dat je ook opslagruimte voor het voeder, hooi en stro nodig hebt. De kostprijs van de afsluiting is afhankelijk van het materiaal en van de grootte van de weide. Een gehuurde pensionplaats kost 150 tot 400 euro per maand.

7.2 MAANDELIJKSE KOSTEN

De kosten voor voeder bedragen gemiddeld 60 euro per maand per dier, maar zijn sterk afhankelijk van de prijzen van het hooi en de behoeften van het dier.

7.3 JAARLIJKSE KOSTEN

Naast de kosten voor voeder en een stal, zijn er vooral de kosten voor de verzorging van het dier: dierenarts en hoefsmid.

Wat zijn de vaste jaarlijkse kosten?

Omschrijving	Kostprijs
Vaccinatie	50 euro
Wormenkuren of mestonderzoek (20 euro x 4 maal per jaar)	80 euro
Tandarts (routinebehandeling)	100 - 150 euro
Hoef bekappen (50 euro x 4 à 5 maal per jaar)	200 - 250 euro
Hooi en stro (40 euro per maand)	480 euro
Totaal per jaar	910 – 1.010 euro

Postadres

Koning Albert II-laan 15 bus 548
1210 Brussel
vlaanderen.be/dierenwelzijn